

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 3 frt 50 kr.
Hívatások, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
rezeire egész évre 3 frt.
Halmérők és korcsmárok
közönsége az Halmérők
közönségével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postán kívánnyal
eszköztendők.

Egyes számok 10 krajval
kaphatók a kiadónál.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
többszöriért 1½ kr. fizetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRREN

minden 3 hasábos garmond sor díja 15 kr. Hirdetőirodák, előfizetők vagy gyakori hirdetéskötetes díjkezelvényben részesülnek.

Kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiac, Samarjay-féle ház I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adódnak.
Felélős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk, a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Uj idők,

(—ó.) Az új időben immár benne vagyunk, de az új embereket, akik az események alkotta új korszak folyamán hazánk közügyeit intézni hivatva lesznek, még nem látjuk. E tekintetben ma Magyarország egy óriási kérdőjel előtt áll és úgy látszik, nem a hivatottak, hanem a vállalkozók sorából kell felbukkanni ama providenciális férfúnak, aki az új idők követelményeivel egyező új kormányzati programot megalkotja s talán végre is hajlja. Azt mondják, hogy minden kor megszüli a maga vezérembereit; most, úgy látszik, ezen állítás nem találja meg bizonyítékát a napok történetében, mert az új korszak csakugyan beköszöntött, de nem szülte meg a maga embereit. Ezt minden esetre szomorú jelenségnek, aberrációnak kell tartanunk s bizonyos pontig igazat kell adnunk azoknak, akik a nemzet szellemi tökének apadását, a közügyek iránt való érdeklődés megcsappanását látják abban, hogy az ország ma kizárólag a korona bölcsességére támaszkodik, attól várja az ország vezéremberének megjelölését s attól azt, hogy a választottnak a kormányzás új programját mintegy szuggerálja.

De habár e jelenség előttünk visszatetsző, bizunk abban, hogy a kor mégis megembereli magát s megszüli ama férfiakat, akik az új idők szellemének és követelményeinek megfelelő programot képesek felállítani. Mi legyen e program alapeszméje, azt az események eléggé meghatározzák, de

elmélni föltötte még sem fölösleges, mert a mai nyomasztó helyzetből csak akkor bontakozhatunk ki, ha nemcsak a kormányzók, de a kormányzottak is felismerik a kivezető utat s egyetértőleg indulnak meg a megjelölt ösvéyen. Alapelve az új emberek programjának nem lehet más, mint az, hogy a politikai élet terén felmerült éles ellentétek kiegyenlítésének, ez pedig csak akkor válik lehetségessé, ha az alkotó erő egy a törvényhozási, mint a társadalmi téren oly cél felírású, amelynek elérésére a nemzet minden rétegében meg van a hajlam. Könnyű kitalálni, hogy e cél nem lehet más, mint pénzügyi és gazdasági érdekeinknek megfelelő intézményeink kiépítése s azoknak minden esélyekkel szemben való biztosítása.

A nemzet összeségét az új kormány csak oly program felállításánál látja hatja oldala mellett, amely ezt tűzi ki főcéljá gyanánt s az utóbbi időben a felekezeti és nemzetiségi téren felkavart szenvedélyek lecsillapodása csak úgy következik be. Ennélfogva mi hosszú életet csak oly kormánynak ígérhetünk, s csak oly kormánynak lehetünk hívei, mely programját pénzügyi és gazdasági érdekeinknek megfelelő alkotások létesítésére irányozza, amely tevékenységi irány természetesen nem zárja ki, de sőt követeli, hogy a közigazgatási, törvénykezési és kulturális téren is megalkottassanak, illetve tovább fejlesszenek mindazon intézmények, a melyek a nemzeti állam kiépítését célozzák. Ily irányzat mellett pedig szükséges,

hogy a központi kormányzattal összhangba hozassák a vidék is, különösen a közgazdasági téren.

Mert mit ér az, hogy a központon élénk közélet, közszellem folyik, míg itt a vidéken alusznak az emberek?!

Aluszik minden, de legjobban alusznak a közgazdasági intézmények.

Vajjon az új idők ébredést fognak-e jelezni e téren?!

Vagy talán a téli álomba még jobban bele fogunk menni?!

És mi lesz a liberálizmussal? Vajjon talán ezt is a sutba dobjuk, mint devalvált cikket, és uralomra engedjük a feudelolís, reakcionárius, fideicommissionális sötétséget, jelszavak leple alá szózt politikai és társadalmi reactiót?

Minden új idő, új, érdemes dolgokat hozhat felszínre, de a bizonytalansággal a kétkedő jövőbe tekintés és a várakozás megillet bennünket!

Csak hadd lássuk, vajjon az új idők micsoda új embereket és új rendszereket hoznak!

Nyílt levél

a »Rozsnyói Híradó« tek. szerkesztőségéhez!

Tekintetes Szerkesztő ur!

A »Rozsnyói Híradó« 1894. évi december 31-iki számában »Kraszna-Horka-Váraljáró« címmel megjelent cikknek azon kijelentését, hogy Ónody Károly tisztársunk távozásával, K-H-Váralján az eddigi szives vendéglátásnak vége szakadt — elhamarko-

TÁRCA.

A SZÓKTETÉSEK KRÓNIKÁJÁBÓL.

(A »Gömör« eredeti tárczája.)

H. MÜKEDVELŐI ELŐADÁS.

A próbák előtt.

Jolánka csinos leány, Pál nemkülönben csinos fiatal ember. Jolánka gazdag, Pál nem, csak joggyakornok, de szorgalmas, tehetséges. Jolánkának szülei szeretnék valami jó parthiet szerezni, amint hogy meg is érdemelné: csinos is gazdag is. Jolánkának sehogy se megy a fejébe, hogy miért kell neki azt választani, kit a papa meg a mama szeretnek, mikor az ő szivecskéje egészen másfelé dobog. A papának meg a mamának sehogy sem megy a fejébe, hogy Jolánka miért nem szereti azt, kit ők szeretnek, holott jó parthie, miért szereti inkább a Pál joggyakornokot, aki igaz, hogy csinos, okos fiatal ember, hanem — kis parthie.

Jolánka sóhajt: a mamának meg a papának fogalmuk sincs arról, mi a szerelem. A szerelem — óh, a szerelem!

A papa meg a mama napról-napra adják Jolánkának a bölcs tanításokat: kedves leányom ne akaratoskodj, mi tudjuk mi lesz a javadra, te bohó vagy, nem tudod felfogni a szerencsédet. Mi jó parthiet szereztünk, leközelebb megtudod ki az.

Jolánka mindig visszafelel: Már tudom is

ki. A nagyfejű, veres hajú, városi jegyző. Pfüj, maskara!

A mama meg a papa mindennap fenyegetőbben mondják, de jó parthie, de elég esinos. Pál joggyakornok bolondul Jolánka után. Tudja, hogy Jolánka is szereti, de tudja mind a ketten, hogy az öregek előtt nem elegendő a szerelem. Valamit fordítani kell a dolgot, de hogyan? Nagy árgus szem örködik Jolánka fölött. Pál napról-napra epedőbben, kétségbeesettebben sóhajtotta: oh, az a négy árgus szem. Ha csak kettő volna, de négy, ez sok egy szerelmesnek.

Igy álltak a szerelmesek ügyei, mikor egyszerre váratlanul jó fordulat állott be: Mükedvelői előadás.

A próbák alatt.

Próbák, édes próbák! Hány szívnek hozott már kikeletet a kulisszák édes homálya; hány-szor hallotta ifju szívek titkát ódon vászna. Bizony kedvesebb darabot játszanak ott sokszor, mint a világot jelentő deszkákon. Pálnak s Jolánkának is meghozta a kikeletet. Édes titkukat elsugták egymásnak, kezét kézben tartva boldogan beszélhettek.

Egy próbán így szólt Jolánka: Tudja, hogy kihez akarnak adni, a vörös jegyzőhöz.

Pál kétségbe volt esve, nemkülönben Jolánka is. Pál gondolkozott mi módon segíthetne a dolgot, Jolánka is azon törté aranyos fejét.

Pál arra jutott, hogy itt a legnagyobbat kell tenni, vagy vége, vége mindennek. Jolánka is úgy találta, Pál így szólt egyszer Jolánkának:

Jolánkám, meg kell szoktatnom, mert előbb-utóbb a vereshajú jegyzőhöz adják.

Jolánka helyeselte: El kell szoknom magával, mert igaza van, különben a veres háju jegyzőhöz adnak, pedig akkor meghalok.

— Tehát szokunk Jolánka.

— Ugy van, szokunk Pál.

— Legalkalmasabb lesz az előadás után.

— Ugy van, legalkalmasabb lesz az után.

— Az utolsó előtti jelenetben van szerepünk.

— Mig az előadásnak vége lesz, mi tul vagyunk a veres haju városon.

— Angyal Jolánka,

— Okos Pál.

Előadás alatt.

Az előadás remeken folyt. Valamennyien kitünő rutineval játszottak. A díkeziót ékesen mondták, a sugó kitünően sugott, csak úgy gördült mindenik szerepe, mintha igaziak játszanák.

A Jolánka papája erősen gukkerozott, nemkülönben a mamája is; izgett-mozgett sokszor a székén, ugy a mama is.

Pálnak Jolánkával volt szerepe; valami erős szerelmes szerep.

— Nem ezt nem tűrhetem, ez a kölyök egészen nyilvánosan udvarol a leányomnak ténkre silányítja minden reményemet, mit szól a jegyző — sóhajtott a papa s ökölnyi izzadságcseppek gyöngyöztek homlokán.

— Ha tudom nem engedem; te vagy a hibás asszony. Megyek s beszűntetek mindent.

— Ugyan, ugyan, szűnj te ember, nézd az

dott, alaptalan, malitíózus és balg a jövődó mondásnak tartjuk.

A nevezett cikknek azon állítását pedig, melyben az van mondva, hogy A. D. gr. ur az eddigi vendéglátásával szerezte és tartotta fen nimbusát, s a cikknek azon részét, mely A. D. gr. ur hazafiságát kétségbe vonja és hazájától elszakadottnak mondja, — roszakaratu. impertinens rágalomnak nyilvánítjuk, szerzőjét pedig közönséges rágalma.ónak és gyávanak tartjuk mind az ideig, míg magát meg nem nevezi, és állításait nyilvánosan vissza nem vonja.

K-H-Váralja, 1895 január 6.

A K-H-Váraljai uradalom tisztikara.

Szivesen adunk helyet a fenti nyílt levélnek, mert olyan egyenektől származik, kiknek jelleme garancia arra, hogy amit mondanak, azt sértett önérzetükben öntudattal, férfias becsület érzéssel teszik, és nyílt levelük minden pasusáért férfias önérzettel helyt állanak ember és törvény előtt.

Nem kívánunk tehát a sértő cikkíró és nyilatkozó urak közé furakodni, vagy ez utóbbiak segítségére sietni, amire ők nem szorulanak, vagy a felelősségből valamit magunkra venni, olyan férfiak lévén ők, kik ilyen törekvésünk által csak sértve érezhetnék magukat, mert ez az ő kicsinylésüket jelentené, de meg nem állhatjuk, hogy kraszna-horka-váraljai emlékeinkből és impressióinkból mi is egyet mást fel ne frissítsünk.

Megfordultunk mi is Kraszna-Horka-Váralján, de mi reánk e hely fönt a magasban a várhegyen egy darab történelmet jelentett, a melynek jelentősége bizonyára nincs a tisztikar egyetlenegy sznmélyéhez sem köve, hanem a földesur gróf Andrassy Dénes áldozatkészségéhez, ki nagy költségen tartja fenn műkincseivel a történeti emléket.

Ebből a szempontból annak, ki szeret a multon elmerengni, vagy a multak történetei között buvárkodni, a kraszna-horkai vár egy a multból a modern jelennek fennmaradt oázis.

És leszálva a magas fellegváról a kies faluba, oázist talál az ember újra egészben, nem egy helyen, egy személynél, hanem a grófi uradalom egész mivoltában.

És mi képezi itt az oázist? nem az eszemiszom, hanem egy nemes szellem, a melyet a földbirtokos gróf Andrassy Dénes plántált ide, és

alispán nagysága is itt van, mi lenne, micsoda konfúzus. Ha úgy van a szerepben...

— Mit nekem szerep, mit alispán, de mit mond a jegyző erre. Megverem azt a leányt.

Alig várt, alig bírta széken tartani a felesége.

... Gyönyörűen lepergett az utolsó előtti jelenet is. Temérdek tap-sot kaptak.

Te nézd csak, meg se jelen a leány, pedig illenek.

— Van esze, most kettőjüknek kellene megjelenni.

— Igazad van asszony, több esze van annak a leánynak, mint egy fiskálisnak. Majd utoljára a többivel.

De bizony utoljára sem jelent meg Jolánka sem Pál. Az öreg rosszat sejtett; kereste leányát. Sehoh. Otthon lesz. Ott se volt.

Előadás után.

Előadás után két nappal levelet hozott a posta. A levélben ez volt: »Szerettem Pált, nem akartatok hozzá adni. Én csak vele élhetek. Jolánka. Szerettem Jolánt, nem akartak hozzám adni, pedig nélküle nem élhetek. Pál.»

— No ezek nyilván megölték egymást.

— Látod mit tettél ember. Mégis csak kegyetlenség volt tőled így elüldözni.

— Nem te mondtad, hogy a jegyző jó parthie.

— Nem te mondtad, hogy okvetlenül jó parthienak kell lenni.

— Hát Pált nem érthettem jó parthie alatt, de te a jegyzőt ajánlottad.

— Jobb is lett volna Pál, mint a jegyző én is őt akartam inkább, de te erősködtél. De most már vége, se egynek, se másnak, vége a kedves leányomnak. Oh, te gonosz ember!

— Engem ne hibáztass, magad vagy a hibás. Én Pált derék embernek tartottam mindig és tartom most is.

— Tarthatod már, vége, vége...

Dehogy lett végök. Dehogy ölték meg egymást, hanem az igaz, hogy majd megették. Harmadnapra ők is megérkeztek s a dolognak olyan vége lett, milyennek most már okvetlen lenni kellett!

Buik László.

a mely a tisztos polgári munkából, az erények, a humanismus, a felvilágosodott modern gondolkodás, a demokráa liberalismus ápolásából áll.

És oázist képez ez a hely, mert minden egyes tagja a szellem és ennek ideáit ápolja, és a kollegialitás is ennek szolgálatában áll.

Onody Károly is munkása volt e szellemnek, s magasabb állásában is az marad, ami tulajdonkép ezen uradalomban kötelesség is, mert a grófi földesur tizparancsolatja ez.

Am nem a sajtóra tartozik, hogy e kötelesség teljesítésben a rangsorozatot megállapítsa, nem különösen a téren, hol már nemcsak a nemes hivatás teljesítéséről, de a vendégszeretetről is van szó.

E sorok írójának volt-alkalma meggyőződni, hogy a vendégszeretet a grófi uradalom minden tisztjénél állásához és fizetéséhez mérten otthonos, s mindnyájan nemesak az uradalom gazdaságának intézésében, de a gróf nemes ideáinak megvalósításában is hévvel buzgólkodnak.

És a gróf nemes ideáiról e sorok írójának volt alkalmuk meggyőződni, mint a hogy a nagy közönség annak egyik megnyilatkozásáról csak nem régiben vehetett tudomást a szegényeknek tett 30.000 frtos alapítványból, és e sorok írója tapasztalta azt is, hogy e nemes ideák legfőbb, legbensőbb és hivatott letetésényese Hodinka Mihály kormányzó és főügyész, ki a nemes ideáknak nemes utón szerez érvényt.

A Kraszna-Horka-Váralja tehát marad mi volt egészben egy oázis, mely felett egy nemes szellem örökődik, kinek nagyságát nem a szereplés, nem a terített asztal, bár az sem hiányzik, — de a távollét dacára is a tettek állapítják meg — és kit e tettek reprezentálnak legjobban.

Dr. Szeless Ödön.

Páratlan lelkesedés?!

A milleniumi kiállítás ügyében vettük a miskolczi kereskedelmi és iparkamara következő levelét:

Tekintetes Szerkesztőség!

Az 1896. évi ezredéves országos kiállításra küldendő tárgyak bejelentési határideje f. év és hó végével lejár s ennek dacára a helyi, valamint a kerületi bizottsághoz alig egy-két bejelentési ív érkezett vissza, úgy hogy iparunk a kellő mértékben sem lenne képviselve.

E körülmény pedig úgy hazafiságunkra mint ipari fejlődésére kedvező fényt nem vetne. Az 1896-iki kiállításnak ugyanis méltónak kell lenni hazánk ezeréves fennállásához s arról egyetlenegy vállalatnak s számbavehető iparosnak sem szabad hiányoznia.

Éz irányban tehát a helyi sajtóra nemes és hazafias feladat vár, hogy a kiállítás iránt az érdeklődést fokozottabb mértékben felkeltse és fentartsa s így a kiállítás sikerét elősegítse.

Tudva azt, hogy a tek. Szerkesztőség e nagy és fontos hazafias missióban is a mindig tapasztalt buzgóssággal és lelkesedéssel működik közre, tisztelettel felkérjük, hogy b lapjában a kiállítással állandóan nagyobb terjedelemben foglalkozni sziveskedjék.

Egyuttal megjegyezzük, hogy a kisiparosok fuvarköltiségei, kiállítási térdíjai meg fognak térítettetni.

Miskolcz, 1894. december 29-én.

Radvány István,
kir. tan. elnök.

Dr. Szentpály,
titkár.

Keserű érzések között iktatjuk ide ezt a levelet, amely igazolja, hogy valóságos indolentia az, melyet a közönség azon része, amely a kiállításon hivatva lenne megjelenni a kiállítás iránt tanusít.

Tehát egy-két bejelentés történt! Annyi sok hivatalos felszólításra, hírlapi buzdításra. A polgári becsületről van itt szó, mert a magyar polgárosztálynak az első alkalom arra, hogy a haza iránti rajongásának tetteiben adjon kifejezést, hogy tettekben mutassa ki, mennyire vitte a magyar nemesi rendek által 1848-ban megteremtett szabadság és egyenlőség korszakában a polgári osztály. Ez az alkalom arra, hogy bizonyoságot tegyen, miszerint a második ezredévben a második honfoglalást a munka fogja képezni, a melynek tanuságtételében az ipar-és kereskedelem kell, hogy elfoglalja méltó helyét.

De a becsület kérdése ez a földbirtokos osztályra is, mert ennek be kell bizonyítani, hogy ősei elfoglaltak egy ezredév előtt e haza földjét, de ők az utódok fentartják azt virágzó agriculturában egy második ezredév számára.

Hi a helyi bizottságok csak papiroson léteznek, ebredjen fel a buzgalom egyesekben s mutassák meg hogy nem olyan páriák, kik mögött biztató ostonnal kell állani, hogy hazafias tette határozzák el magukat.

Vagy talán a magyar ember már egészen olyan, hogy csak hivatalos gyámkodás mellett tud lábra állani, hogy csak hivatalos pressióra tud áldozatot hozni.

Pedig a kiállítás ügyénél nem adófézetésről, hanem önkényes áldozatról van szó, és a milleniumi ünnep többlet fog érni, mint egy bármily nagy pénzáldozatokkal kivított győzedelem a csatatéren, mert a nemzeti ünnep a magyar cultura gyümölcsöző, és századokra kiható győzedelmét jelenti.

Tehát munkára fel!

Ugyanezen ügyben vettük a következő sorokat:

Igen tisztelt Szerkesztőség!

Becsés lapjában nagyon sokszor olvastam cikkeket, a melyek a milleniumi kiállítás ügyében részvételre szólították fel a földművelés, ipar és kereskedelem férfuit, hogy minél tömegebben jelentkezzenek a kiállításban való részvételre, — és lehetővé tegyék a gömör megyei közgazdaság és cultura csoportos megjelenését a kiállításon.

Olvastam e lap hasábjain vármegyénk nemes gondolkodású és jóakaró főispánjának felhívását, hogy a vármegye urai tegyenek rendelkezéseket iparosknál olyan tárgyakra, a melyek a milleniumi tárlaton kiállítatnának.

Tudomást szereztem a helyi bizottságok megalakulásáról is.

De én úgy vélem, hogy mindezek a kívánt eredményt nem fogják meghozni.

Meggyőződésem az, hogy sikeres eredményhez csakis a pénzintézetek útján lehetne jutni, — mert pénz kell ezen nagyjelentőségű dolog megoldásához.

A helyi bizottságok elnökségei érintkezésbe helyeznék magukat a pénzintézetekkel, és kieszközölnék, hogy azok milleniumi hitelt nyitnának. Ha ezek ezt elvben elfogadták, felszólítást intézne a helyi bizottság elnöksége azon egyénekhez, kiktől a kiállításon való részvétel várhatná, s kik kellő egyéni garanciával bírnak, hogy a mennyiben a kiállításon részt venni óhajtanak, a kiállítandó dolog értékének kétharmada erejéig váltóhitelt nyerhetnek, ha a kiállítandó dologt kézizálogba a pénzintézetnek átengedik, úgy, hogy a pénzintézet a kiállítási tárgyat a helyi bizottság útján a kiállító neve alatt állítja ki, de a kiállításon vagy azután itthon rendezendő bazáron történő eladás esetén a vételárból elsősorban a pénzintézet elégitené ki magát.

A pénzintézetnek fedezetül szolgálhatna az egyéni hitel, s a mennyiben ez a mértéket meg nem ütné kellőképp, kiegészítené ezt a kézizálog.

A kiállító tartoznék bejelenteni és részletesen körülírni az elkészítendő, illetve kiállítandó művet vagy dologt, s a hitelösszeg felét megkapná a mű megkezdésekor, a másik felét a mű benyújtásakor.

Ezen rendszer mellett lehetséges volna a kiállítási célokra a váltóhitel szabadelvűbb alkalmazása, — s váltóhitelt vevők is biztosabban számíthatnának megbízható tisztességes jótállókorról, — kiknek e rendszer mellett nem volna ekkora okuk az aggodalomra.

Persze e rendszer mellett is csak a megbízható tisztességes elemek részesülhetnének támogatásba.

Természetesen, hogy az egész rendszer részletes kidolgozása a bizottság elnökségének és a pénzintézetek igazgatóságának lenne a közös dolga.

Csak az eszmét kívántam felvetni, a kidolgozást hagyom az érdekelteknek.

Sinterus.

H I R E K.

— **Kitüntetés.** Ő Felsége a király Fridrich Vilmos Pelsőcz nagyközség jegyzőjének sok évi hí és buzgó szolgálatai elismerésül a koronás arany érdemkeresztet adományozta. A kitüntetés olyan férfit ért, ki mint okleveles köz és váltó ügyvéd, oly magas foku jogi és államtudományi képesítéssel bírt, hogy ezen oklevéllel, azzal a tehetséggel és azzal a szorgalommal, amellyel Fridrich bírt, nyitva állott előtte a közpálya minden tere. Őt a községi kormányzat vonzotta. És ezen állomásán nemcsak saját községi ügyeit kormányozta mintaszerűen, hanem mint a gömör megyei jegyzői egyesület elnöke, a jegyzői intézmény fejlesztése körül is számottevő, elhervadhatatlan érdemeket szerzett. Kartársai rajongását, felebbvalóinak elismerését vitva így ki, s úgy a megyei igazgatás, mint az állami közigazgatás fejei az érdemnek megfelelő méltó eljárást követték, hogy a derék férfit kitüntetésre ajánlották a királynál.

— **Dr. Richter Aladárt,** lapunk volt munkatársát és városunk szülöttét a közoktatásügyi miniszter kinevezte az aradi főgymnasiumhoz rendes tanárnak.

— **Neogrady Antal** kitünő festőművész, me-
gének szülője az »Erdő szelén« és a »Vidra«
című képeit a téli tárlaton megvette Szivák
Imre orsz. képviselő, a kiváló műértő. Neogrady
többi képsire is bejelentések történtek, s a mű-
vész festményei iránt ezuttal is jelentkező ér-
deklődés a biztosított, hogy vármegyénk nagyon
jó kezekre biza a milleniumi kép megfestését.

— **A korcsolyapálya** a nagy hó miatt a le-
folyt hétaalatt zárva volt, mint értesülünk azon-
ban már a mai nap folyamán használható
állapotba helyeztetett, s a sportkedvelő közön-
ségnek rendelkezésére áll.

— **Viszhang.** Mult számunkban a közsé-
gi hitelszövetkezetekért léptünk sorompóba. Mint ér-
tesülünk több községben talált a legélenkebb
viszhangra; — így Várgedén meg is kezdtek a
szervezkedés munkáját. A mozgalmat Stojkovits
Emil, huszár főhadnagy, az új földbirtokos vezeti,
s mint a nép igazi barátja buzgólkodik a nép
javára.

— **Megdöbentően** hatott a hír, hogy Ter-
hes Pált a helybeli református egyház lelkészét
feloldalt a szélhűdés érte. Sújtólag hatott a hír,
mert hisz a szerencsétlenség egy szelid lelkű
férfiút ért, kit mindenki tisztel mint embert, mint
papot, a felekezeti közélet férfiát pártállásra való
tekintet nélkül. A rokonok, tisztelők, barátok
sűrűn tudakozták a beteg hogy létezől. Ugy
értesülünk, hogy a nagybeteg állapota javult is.

— **A Kossuth-asztaltársaság,** a mely tudva-
levőleg a nőtlen urak által alapított a »Három
Rózsa« vendéglő étkező helyiségében és ez
ideig ott is tartotta fenn magát, s mely egye-
sületbe ma már mint kültagok feleséges embe-
rek is tartoznak és a városi s vidéki intelligencia
színe-javát felöleli. — a »Három Rózsa« szék-
helyét a »Huszár« vendéglőbe termébe tette
át, s ez által a rég elfeledett vendéglőt ismét
felfedezte, s úgy halljuk, hogy közmegelegedésre
szelgáló módon terítik az asztalt, szolgálják fel
az izletes ételeket és jó italokat. Ezzel Rima-
szombatban a »Huszár« lett a Grand Hotel.

— **Az első fecske.** Folyó hó 10-én ment
végbe a kir. törvényszék nagy tanácstermében
az első nyilvános szóbeli tárgyalás, a melynél a
kir. törvényszék mint a sommás ügyekben eljáró
lebbviteli bíróság szerepelt. Tárgyalott Han-
gonyi István és Naray J. A. közt felmerült som-
más per, — törvényszékünk törvénykezési tör-
vényében nevezetesen ezen első tárgyalásnál közre-
munkáltak a bíróság részéről Kubinyi Aladár mint
tanács elnök, Tomcsányi László mint referens és
szavazó, s Alldorfer Ferenc mint szavazó bir-
rák, Felely Ferenc mint tanácsjegyző. Végre a
felek s képviselők Nagy József ügyvéd és dr.
Szeless Ödön. A tárgyalásnál a szóbeliség és
közvetlenség a lehető legtágabb keretben ér-
vényesült.

— **A vidéki falvak** némelyike, mint vidéki
tudósítónk jelenti, oly helyzetbe jutott, hogy a
a faluból se ki, se be, — napokig nem lehetett
látni egyik-másik faluból közlekedő embereket,
valóságos sibiriai állapotok uralkodtak. Jelenleg
azonban már a helyzet könnyebbült, a hirtelen
beállott olvadás következtében, a nagy hó meny-
nyiség összeesett és a közlekedés, különösen
számon valóságos élvezetre változott.

— **A nagy havazás** s az utána jött olvadás
és eső következtében a város utjai és gyalog-
járói, különösen pedig a gyalogjárók a t j á r ó i
majdnem járhatatlanok. Egyik-másik átjárónál
valóságos tengerszemek képződtek, úgy, hogy
egy pár ladik elkerült volna a héten. Ha pedig
megfagy, akkor a korcsolya egyet jegén alig lesz
publikum, mert az utcán fogunk korcsolyázni

— **Hogyan intézik** lovagiasan az ügyeket?
Egy vidéki lap erre vonatkozólag azt állítja,
hogy manap már a telekkönyvi ügyeket is lov-
agiasan szokták elintézni; mi az ellenkező nézet-
ben vagyunk, midőn azt állítjuk: hogy manapság
a lovagias ügyeket is a telekkönyv intézi el.

— **Tragikus halál.** Csak nemrégiben életerős
alaklakk járt köztünk Illés Gyula Koburg hercegi
tisztartó. A titkon lappangó betegség azonban
egy hűlés következtében oly vehemens erővel
tört elő, hogy a deli, javakorában levő férfiút
rövid, de fájdalmas küzdelem után sirba dön-
tötte a halál. Egy általánosan tisztelt és szre-
tett családot borított ez az esemény gyászba, a
barátok, tisztelők nagy hadát bánatba. — Illés
Gyula szeretett egyéniség volt tisztársai, barátai
között, kitünő gazda, jovialis házigazda, s példás
családapa volt. A család a következő gyászjelen-
tést adta ki: Özv. Illés Gyuláné szül. Jancsár
Ida, gyermekei; Illés Ödön, Ilona és Irén; —
továbbá Illés Géza és Kálmán családjaikkal; —
Neogrady Lajos gyermekeivel és az összes rokon-
ság nevében is fájdalomtól megtört szívvél jelen-
tik a legjobb férj, apa, testvér, sógor, nagybátya
és szerető rokon Illés Gyula, Fülöp Szász Co-

burg Gothai herceg 6 kir. Fensége tisztartó-
jának élete 59-ik, boldog házasságának 25-ik
évében 1895. január hó 8-án délelőtt 10 óra-
kor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak
hült tetemei folyó hó 10-én délután 2 óraker
fognak a rimaszécsi sírkerben a rom. kath. val-
lás szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni.
Az engesztelő szent miseáldozat pedig f. hó 11-én
délelőtt tíz óraker fog Rimaszécsen az Úrnak
bemutatattani. Áldás és béke lengjen drága porai
felett! Rimaszecs 1895. január 8-án. A temetés
óriási részvét mellett ment végbe. Az emberek
sajgó kebeliell kísérték a gyászba sujtott családot

— **Végrehajthatatlan.** Bódis Lajos bákai
lakos a vásár napján Rimaszombattal felé köze-
ledett, hogy itt a törvényszék fopházában lüülje
8 napi szabadságvesztés büntetését. Ahogy az
Akasztó-hegyre ért és onnan a törvényszéki épü-
letet meglátta, holtan esett össze. A halottat
beszállították a közkórházba, hol a boncolás
szívshűdést konstatált a halál okául. Így lett
Bódis Lajoson a büntetés végrehajthatatlan.

— **A rimaszombati »Polgári olvasókö-**
a napokban küldte szét meghívóját, melyen a szép
számmal megalakult rendező bizottsági névsor
elég garantált nyújt arra, hogy a megtartandó
mulatság a legsikerültebbnek ígérkezik, tánczos
lesz elég, csak a tánczosnak is jőjenek el mind-
annyian: A meghívó szövegét itt közöljük:
Meghívó a »rimaszombati polgári olvasókö-
háza alapja javára Rimaszombattban, 1895. évi
február hó 2-án a »Három-Rózsa« vendéglő nagy-
termében rendezendő zártkörű táncszüvegére.
Rendező-bizottság: dr. Kármán Aladár Ernő, b.
b. elnök. Gazda Pál, b. b. alelnök, Kovács László
b. b. jegyző, Rény Gyula, b. b. pénztárnok.
Baksay Dezső, ifj. Balázs József, Barányi György,
Benedek Gyula, Benyó József hlv., Benyó Józ-
sef ipáros, Biró László, Bródy Andor, legifjabb
Csapó János, Dickman László, Dienes József,
Dőszeghy Zsigmond, Eperjessy József, Felely
Ferencz, Frenyo Rezső, Győry Lajos, Juhász
Dezső, Kathona Géza, Káposztás László, Kostyál
Gyula, Kohn Ignác, Kovács Ferencz, Kovács
István, Dr. Krausz Gyula, Lecsó István, ifj. Len-
gyel Pál, Lévy Izsó, Magyar Pál, Matolcsy Pál,
Majomy József, Murgách Sándor, Paál Lajos,
Perez Samu, Rábely Károly, ifj. Róth Lajos,
ifj. Szabó Lajos, Dr. Szabó Mihály, Szathmáry
József, Székely Gyula, Szeleczky Árpád,
Schweitzer Jenő, Ujj Lajos, Vozáry Béla. Be-
meneti díj: 2 korona. Karz utjegy 1 korona. Fel-
lülizetése köszönettel fogadtatnak és nyilváno-
san nyugtáztatnak. Kezdeté 8 óraker.

— **Jóteknyczélú** tea estély. Valamely al-
kalmat megragadni, hogy az ember mulasson
szórakozásból, helyes és kellemes; de csak mu-
landó élvezet ad. Hanem mulatságra alkalmat
nyújtani, hogy ezáltal a szegényeknek súlyos in-
ségét némileg enyítsük, ez már nemes és üdvös
is. Ily nemes tett ment végbe mult évi deczem-
ber 31-én Putnokon. Tek. Roth Hermanné úr-
hölgy, a putnoki izr. nőegylet érdemes elnöknője,
egy theatestélylyel egybekötött közgyűlést tartott,
melyet egy szép és szabályosan szerkesztett fel-
olvasással nyitott meg, melyben az egylet évi
pénzforgalma a legpontosabban ki van tüntetve.
A jegyzőkönyvért, valamint az elnöknőnek az
egylet érdekében tanusított buzgalmaért a köz-
gyűlés elismerést szavazott. Miután elnöknő új-
ból egyhangulag meg lett választva, be volt fe-
jezve az estély idealisztikus része. Következett
az estély második része, mely abból állott, hogy
elnöknő saját lakásán és költségén valódi ma-
gyar vendégszeretettel látta el a nála egybe-
gyűlteket. Lelkes szavakkal hívta fel a tagokat
az ügyfogyottak segélyezésére. E felhívás csak-
hamar viszhangra is talált, mert az eredmény
72 frt 60 krnyi összegre rugott, ez összeg ki-
osztása másnap meg is történt. Adja az ég Úra,
hogy fentnevezett elnöknő még évek hosszú so-
rán át működjék a megkezdett irányban egyle-
tünk élén és minél többen sorakozzanak a jó-
teknyczélú zászlaja alá. L. A.-né nőegyl. tag.

— **Egy szivtelen anya** felett ült törvényt f.
hó 11-én a rimaszombati kir. törvényszék. Szól-
lós Józsefné a neve azon lelketlen természetnek,
aki az isteni és emberi törvények ellenére erő-
szakos módon megfosztotta gyermekét, saját vé-
rét életétől, akként, hogy a másfél éves leány-
gyermek torkát saját kezével illetve ujjával
addig szoritotta össze, míg az ártatlan teremés
ki nem lehelte lelkét. Midőn vadállatias tettet
elkövette még maga beszélt el a szomszédok-
nak, hogy most már legalább nem lesz gondja
a lányára mert hirtelen meghalt. A dolog a
szomszédoknak gyanusnak tűnven fel, az esetet
a hatóság tudomására hozták, így a való csak-
hamar kiderült. A végtárgyaláson Szöllös Józsefné
azzal védekezett, hogy tettét csak nagy mérvű
ittas állapotában követte el, így a gyilkosságot
nem lehetett reá bizonyítani, s a kir. törvényszék
csakis a szándékos emberölés büntetésében mon-

dotta ki bűnösnek, mely miatt 7 évi fegyház
büntetésre ítélte. Az ítélet ellen az elítélt vala-
mint súlyosbítás végett a közvádó kir. ügyész
is felebbezett.

— **Az országos vásár** jan. 7-én az óriási
havazások folytán alig sikerült úgy, mint egy
jóravaló hetivásár. Alig 1—2 sátor képviselte a
piaczi vásárt. Az állatvásár még némi élénksé-
get mutatott. Felhajtattott 1046 szarvasmarha,
370 ló, 260 sertés. Mustra ökrök páronként 210
— 280 frt. magyar tehén 50—90 frt, tarka tehén
60—120 frt; remonda ló 170—250 frt, könnyebb
igás 80—150 frttal keltek darabonként.

— **Gyászhir.** Özv. Eszényi Istvánné szül.
Kubinyi Regina gyermekeivel; — Forster Im-
réné szül. Eszényi Anna férje Forster Imrével
és gyermekeivel; — Eszényi Géza nejevel és
gyermekeivel; — Kubinyi Gyula és neje Kubinyi
Judith gyermekeikkel; Kubinyi Ilona és férje
Plathy Mihály gyermekeikkel és Török Rozália
keresztleányával együtt, mély fájdalommal jelen-
tik szeretett nagynénjöknek és nevelőanyjuknak
özv. Kiscsoltói Ráglyi Károlyné szül. felső-
kubinyi és nagyolaszi Kubinyi Honorátának folyó
1895-ik évi január hó 10-én, életének 82-ik
évében, rövid szenvedés után bekövetkezett gyá-
szos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó
január hó 12-ik napján délután 3 óraker fognak
Rimaszombattban az ev. ref. egyház szertartásai
szerint örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke
lengjen porai felett! Rimaszombatt, 1895. január
hó 10-én.

— **Halálozás.** Feleden, Kovács Géza szolga-
birósági tisztviselő 3 és fél éves kis fiacskája,
ki általánosan a kis Géza néven volt ismeretes,
tegnap virradóra meghalt. A csuf differitisz
okozta halálát és azt a végtelen nagy bánatot,
mit szülői elszenvedni kénytelenek.

— **Apponyi kabátja.** Apponyi Albert gróf
kétségekivül oly érdekes és nagy szónok, hogy az
emberek mindig kíváncsiak arra, hogy — mikor
beszél Apponyi. Végre aztán rájöttek saját kép-
viselő társai, s most már nem sokat kérdezős-
kődnek a felől, hogy mikor beszél Apponyi, mert
Apponyinak beszélési szándékát elárulja a — ka-
bátja. Ha ugyanis szürke kabát van rajta, akkor
semmi esetre sem beszél; ha fekete csakett van
rajta, akkor valami vita tart, a melyben lehet,
hogy személyes kérdésben, vagy szavai félrema-
gyarazása miatt kell felszólalnia; ha fekete red-
ingote van rajta, akkor »talán ma már rám
kerül a sor, s készen kell lennem« — szól ma-
gában a kabát gazdája. De ha fekete, u. n. geh-
rököt visel Apponyi, akkor »rajta van a sor«.
És bizonyosan beszél.

— **A kormányozható** léghajó. A természet-
tudósok bécsi kongressusán a napokban Boltz-
mann tanár előadást tartott a léghajózásról. A
nagyérdők és a közönség által feszült figyelem-
mel hallgatott előadás abban kulminált, hogy a
kormányozható léghajó problémája nemcsak
megoldható, hanem annak megoldása már csak
rövid idő kérdése. Azt állítja Boltzmann, hogy
Hiram Maxim az általa szerkesztett gép által
nagy lépést tett előre a kormányozható léghajó
megoldásában; ő megmutatta, hogy dinamikus
repülő készülék tényleg nagy terheket képes
szabadon a légbe emelni. Szerinte azonban Hir-
am Maxim még nem feltalálója a kormányozható
léghajónak. A feltaláló az lesz, aki a leggye-
sőbb szerkesztett a legnagyobb erőt fogja tudni
kifejtetni, (körülbelül egy óráig tartót) és a szél-
lel ellenkező irányba képes lesz felszállani.
Boltzmann ur azzal végzi, hogy a feltalálónak
nemcsak lángsznek kell lennie, hanem hősnak
is, aki saját élete kockázatától sem riad
vissza a találmány sikere érdekében.

— **Nimródjaink,** kik határt és társadagot
nem ismernek a vadászatban, három ízben is
megadással tértek vissza; mert lehetetlen volt a
havat átgaoljniok.

— **Hóban rekedt** vonat 1895. évi január hó
5-én történt meg az a mulatságos kis eset, hogy
a Feledről Tiszolczra haladó vonat, mely Rima-
szombattot este fél 6 óraker csak kis tartózkod-
ásával szerencsétlenti, Cserencsényi község mellett
nyílt pályán a hóban megakadt, — illetve ebben
a toroklobos, járványos időben magát vesztet
zár alá helyezte. A teljes elakadás kétségtelenül
constatálva lévén, az utasok rémületen nyitották
fel a kocsi ablakait, s kíváncsi kérdésekre az
lett a felelet a gőzmasina részéről: befujta az utat
a hó. Lett aztán rémület és kétségbeesett sipo-
lás, minek az lett a eredménye, hogy a jölelő
cserecsényi munkás emberek megsajnálják a
a kétségbeesett utasokat és 2—3 órai erő munka
után, kimentették kényelmetlen helyzetéből a
magyar államvasút legbetegbebb mozdnyát

— **Gyászhir.** Rozsnyó városát nagy gyász
érte, tehetséges főjegyzője jobb létre szenderült.
Nem mindennapi szellem költözött el vele kö-
rünkől Tiszta jellem, nemes gondolkodás, —

a közügy önzetlen szolgálata voltak ékességei. Nemes eszméinek terjesztője volt tollal is, — s a sajtó is munkatársát gyászolja az elhunytban. Családjá a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Rosty Józsefné szül. Nagy Izabella ugy a maga, mint az összes rokonság nevében is fájdalmas szívvvel jelenti a legjobb férjnek s rokonnak Rosty József köz- és váltó-ügyvédnek, szab Rozsnyó város főjegyzőjének élete 56-ik, boldog házasságának 23-ik évében, 1895. év január hó 8-án tüdőlobban történt csendes kimúltát. Hült tetemei január hó 8-án, délután 3 óraker fogtak az ágost. evang. hitvallás szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni. Rozsnyó, 1895. január 6. Béke lebegjen a kedves hamvak felett!

— Utazó felügyelők kerestetnek fix fizetés-sel az »Első biztosító intézet katonai szolgálat esetére József főherczeg védnöksége alatt m. szövetkezet« részére. Az eddigi foglalkozást feltüntető és fényképpel ellátott ajánlatok f. évi január 25-ig nyújtandók be nevezett igazgatóság-hoz (Budapest, Erzsébetter 1. szám.)

A legszebb ajándékok. A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző esábitó hirdetési ajánlatok között alig tud választani, alig tudja magát elszánni és, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél-szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg Armin és Testvére-féle Kerepesi-uti hangszer ipar telep kirakataiban láthatók. Egy egész házat foglal el a nagy vállalat, dúsan felhalmozva ugy a földszinten, mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbéli s műkedvelői hangszerek, az összes réz- és fa, fuvó, verő és vonó hangszereken kívül zsenialis kombinatioju disz- és játékhangszerek, harmonikák és harmoniumok, mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak, melyek a

legszebb dalokat füttyülük stb. stb., egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfa állvány, mely ünnepélyes zenekíséret mellett lassú ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű es kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Értesítés.

Nagyobb mennyiségű **köszén** vétele folytán abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a t. közönség

köszén-szükségletét

a legjutányosabb áron, olcsóbban mint bárki más, szállíthatjuk és pedig a mai naptól kezdve következő áron:

Métermázsanként a raktárunkban 55 kr
Waggon számra (100 métermázsra)
a házhoz szállítva — — 55 frt.

A teljes súlyért jótállást vállalunk.

Becses rendeléseiket várva, maradtunk tisztelettel

JELLINEK B. és TÁRSA,

Rimaszombatban, 1895. január 1.

Egy **ügyes varró** ajánlkozik házakhoz hosszabb időre is, ki a varrás mellett még apróbb házi teendőket is végezne.

Bővebb felvilágosítással szolgál lapunk kiadóhivatala

5370. P. 894

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a m. kir. államvasutaknak a putnoki államvasuti állomás kibővítése iránti kisajátítási ügyében, a Putnok város határában fekvő putnoki 956 számú telekjegyzőkönyvben 1052 helyrajzi számú, Osváth Kálmán, Osváth Pálné szül: Osváth Erzsébet, Kis Lajosné szül: Osváth Irma, Osváth György, Osváth Bertalan, gróf Szerényi Béla, mint Osváth Krisztina jogutódja és Osváth Judit tulajdonát képező, a beterveztett tervrajzban és kártalanítási iratokban megjelölt ingatlanságra nézve, a kártalanítás megkezdése határnapjául az 1895. évi január hó 28-ik napjának d. e. 10 óráját tűzte ki, Putnok város közházánál, a mely határnapra és időre az összes érdekeltek oly figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk, a kártalanítás feletti érdemleges határozást, s meghozatalát nem fogja gátolni.

Rimaszombat kir. törvényszék, 1894. évi december hó 31-én.

Feledy,
k. t. jegyző.

Kubinyi Aladár,
k. t. elnök.

Bérbeadási hirdetmény.

Alulirt községi előljáróság közhírré teszi, hogy a Hruszó község tulajdonát tevő s a hruszói határban levő **vadász terület** 6 egymásután következő évekre f. évi január hó 17-ik napjának d. u. 2 óráján a hruszói körjegyzői irodában megtartandó árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az árverésre a venni szándékozók tisztelettel meghívotnak s az árverési feltételek a körjegyzői irodában megtekinthetők.

Hruszó, 1895. január 4

Bolyky Gábor,
körjegyző

Boros János,
bíró.

Négy regény ingyen!

Felhívás

— a művelt magyar olvasó közönséghez! —

A »Képes Családi Lapok« jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s ugy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A »Hölgyek Lapja« című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A »Regénymelléklet« évente négy diszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép szines borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen 4 frt.

A »Boríték« tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a »Képes Családi Lapok« a legértelmesebb, a legérdekesebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A »Hölgyek Lapja« mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

»Házsmár és társa« regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; »Újév« költemény Ábrányi Emiltől; »A befelé fordított kép« novella Muray Károlytól; »A nő feladata« dr. Turnowsky Mórtól; »A sötét világ« Tolnay Lajostól; »Az ifjú anya« költemény dr. Feleký Sándortól; »Az álom« G. Diószeghy Mórtól; »Bál után« Mészáros Sándortól; »Az idő« szatira Jámbor Lajostól; »A szép színész« regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

A »Hölgyek Lapja« című divat- s »Regénymelléklettel« együtt
Egész évre 6 frt — kr,
Fél évre 3 frt — »
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Aki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy diszes emlékkönyvet küldünk.

Aki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; aki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak 2 regényt küldünk elismerésünk jeléül és aki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A »Képes Családi Lapok«
kiadóhivatala
Budapest, Vadász-utca 14. saját házában.

Van szerencsénk a t. cz. fogyasztó közönség szives

tudomására hozni, miszerint

kitűnő gyártmányunk

kizárólagos elárusítását és szállítását

eredeti gyári árban

egész Gömörvármegye részére

Strausz Lipót urra Rozsnyón

átruháztuk, kinél

állandó készletraktárt

tartunk, hogy a fogyasztó közönség minél gyorsabban és

pontosabban kiszolgáltassék.

Megrendeléseket kérjük

STRAUSZ LIPÓT

urhoz címezni.

Tisztelettel

Egri sörfözde r.-társaság.